

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru maroahle pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fe-care publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asigurațiune postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerațiunii, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată cetă.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșește cu ultima Iunie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârziă cu espedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Semne bune.

Continuăm cu partea a treia din meditațiunile „Viitoriului“ asupra stărei preoților și învățătorilor noștri.

III.

Vine acum rîndul să vorbim și despre datoriunile statului și a guvernului față cu cler și învățătorii populari.

Acestia, dacă sunt cu bunăvoință și cuprind însemnătatea misiunii preoților și învățătorilor populari, mult, foarte mult pot ajuta.

Cumcă nu numai cultivarea poporului, ci și susținerea moralității zace în interesul statului nu mai puțin de cât a bisericeii, aceasta ași nu mai trebuie să o dovedim. Statele, cari au negles cultivarea amendurilor, sau a unuia din aceste două, au plătit negligența lor amar.

Și ași vedem multe aparințe a societății omenești, cari și-au baza în necultura sau în decadența morală a poporului, și cari aparințe trec într'o gangrenă greu de vindecat. Strămoșii români au fost pătrunși pre deplin de însemnătatea acestora și încă ei au pronunțat sentința de mulți repețită și ași de toți juristi: „Quid valent leges sine moribus?“ (Ce ajung legile fără moravuri? bune!)

Nu e îndoială, că în statul nostru, cărma aceleia recunoaște însemnătatea acestui adevăr; e con-

scia de influința cea mare, ce o are asupra vieții statului moralitatea și cultura poporului. Au, poate vîrtuțile cetățenesci, iubirea de patriă și tron înfloresc la un popor demoralizat și necult? Au poate voinicii, vitejii, cari fac gloria armatei, se nasc dintr'un popor demoralizat, enervat?

Preotul și învățătorul e, care plantează în inimile fragede acestea vîrtuți. Ei dau prima direcțiune, primul impuls, care se manifesta adese în spiritul unei generațiuni întregi. Afară de aceea preoțiimea împlinește multe funcțiuni de însemnătate pentru stat fără nici o rebonificare.

De aci urmează de sine, că statul e datoriu a contribui și din partea sa, pentru asigurarea unei existențe materiale corespunzătoare a preoților și învățătorilor.

După starea de ași, statul trebuie să o facă aceasta după părerea noastră în modurile următoare:

1. Trebuie mai întâiu să dea mână de ajutoriu, ca salariile preoților și învățătorilor să se plătească punctual, trebuie să dea asistența pentru încasare în modul cel mai scurt și eficace, anume în prima liniă pre calea politică, și să pedepsească aspru autoritățile politice, cari nu-și împlinește aceasta detorință; mai bine ar fi să se încasseze salariile chiar cu darea dimpreună; 2. Trebuie să i facă părtași pre preoți și învățători de toate acele scutiri în privința sarcinilor publice, de cari au parte deregătorii statului. Să fiă dar scutiți de lucrul public, să se delăture acea pracsă de jositoare, că pre bieții preoți și învățători i mână la lucrul public pentru salariul lor. fiindcă acela neplătindu-se în bani gata ci în pămînte ei trebuie să și țină vecture pentru de a-l munci și a-și scoate în est mod venitul de lipsă pentru esistență, care însă reprezintă salariul.

Trebuie să se aducă în combinare mai dreaptă ecuivalentul ce-l plătesc preoții cu darea de pămînt și de venit, ce o dau pentru acele-și pămînturi, cari două dări la oaltă i apasă preste măsură, și în nu prea lung timp se urcă la prețul pămîntului.

Trebuie în urmă, că dacă stola, ce e întregirea salariului, se pune sub dare, aceea să nu se profaneze ca câștig de întreprindere, ci se vină sub darea mai ușoară, carea e pusă pre salariile deregătorilor de stat, și care e scutită și de aruncurile comunale.

Preste tot să nu se peardă din vedere, că pămîntul și stola sunt plata preotului, și pămîntul plata învățătorului, și așa să nu se apese cu sarcini mai mari, de cât salariile deregătorilor statului.

3. În fine, unde comunele, unde biserica întreagă nu e în stare a-și dota amăsura preoții și învățătorii, cum e la noi români, statul și din vistieria sa să dea ajutoriu mai mare, ca să se poată suplini plățile la suma, ce e de lipsă neincungiurat pentru esistență.

În trecut — durere — bisericile noastre, și mai ales cea gr. orientală, n'au fost norocoasă a fi spriginită, ear ajutoriu ce-l capătă de present biserica gr. or. din vistieria statului departe nu ajunge de a suplini toate trebuințele.

Ajutoriu acest aș trebuie în tot chipul mărit.

Autoritățile bisericesci să ia inițiativa prin reprezentățiune către cărmă, în care se desfășure de amenunțul dispusețiunile de lipsă, ear deputății noștri guvernamentali sînt apoi datori a stăru cu toată energia pre la guvern și dietă, ca să se îndrepte soartea preoților și învățătorilor noștri în modul aretat.

Nu le pasă de reutatea, cu care sunt tractăți din partea șovinistilor, caute numai a ajuta necerului nostru, a așea pas de petricea la zidirea unui imperiu biserice, și atunci pot fi convinși, patimă ori cât se i orbească pre cei de altă partidă, în urmă și vor storce recunoștința și dela ei, ear poporul în scurt timp va vede, cine i ajută, și cine e acela, care face numai gura mare, se tot sufulcă, fără de a se apuca de lucru, și-l duce tot numai la încurcături, lăsându-l în tină dacă s'a înglodat.

Pentru ca însă deputății romani guvernamentali se poată reuși cu aceasta înbunătățire a soartei preoților și învățătorilor se recere, că și clerul și învățătorimea să se poarte corect; ca amăsura înaltei și frumoasei sale chiamări, să fie mijlocitorii pazei și a buneii înțelegeri, aceasta fiind eminenta lor chiamare, cum am fost și în timpurile vechi, să se ferească de fapte, cari dovedesc, necultura ori immoralitate, cum dovedesc de e. s. necultură fanaticismul ce se manifesta prin afurisirea celor de altă părere politică, încercată în protopiatal reverendissimului D. Droc, sau cum dovedesc immoralitate pentru preoți și învățători, dacă se lasă a fi conduși de patimă, ei, cari ar trebui să de dovedile cele mai eclatante a înfrînării patimelor, cari ar trebui să fie un stêlp al statului, așa dar dacă în politică se demite la escese, se alătură la partide ultraistice, cari caută a descompune statul, și la agitațiuni în interesul ataror partide.

Cu blândeț și iubire de pace, trebuie să caute preoții și învățătorii se împace contrastele, dar nu să le ascută și mai tare, și dacă vor urma pre asta

FOIȚA.

Impresii neuitate.

(Urmare).

II. Dela Sibiu la Bêtrâna.

Români s'ar duce la aperiatorul român, însă acesta e om prea bun, la cel de sas i trage interesul pentru că e cumnat chiar cu capul judecătoriei, și apoi cam dela cap se împute pescele.

Pentru grabnica și eftina isprăvire a proceselor divorțiali grigescce oficiul protopopesc. Unii încep dela sută în sus alții dela sută în jos. Granițele nu sînt încă rectificate, și eu nu m'aș încrede nici la o misie interprotopopească.

Pre cei cari nu vin de voie bună i aduc cei din căsarma gendarmilor la dreptate. Apoi se pricepe unde sunt atâta oameni aproape de munte finanții, sau cum țic lingușitorii, husarii lui Rothschild, nu pot lipsi.

Prăvălii, să pricepe, încă sunt, asemenea și cărciune, românesci, săsesci, armenesci.

Cari nu s'au lecut nici la judecătoria, pretură, gendarmii, finance, prăvălii și nici la cărciune, aceia apoi negreșit se vor lecuti la medicul și la apotecă.

Marșul de lipsă lil suflă, în fine, încântătoarea musica a pompierilor voluntari.

Eată și Mercurea.

La carul de postă sau pus alți cai și în cinci minute suntem pre drumul către Sebeș, călătorind paralel cu Secașul deadreapta drumului.

Din nenumărate ape, pârăie, riulețe din sate, de pre dealurile și din pădurile din părțile Mercurei și ale Drașevului, ce se întănesc mai cu seamă în jos de Mercurea, se desvoaltă Secașul (riu sec); sasii află de bine al numi „Czekesch“ și „Sekats.“

Cursul Secașului seamănă unui șerpe urieș. Apa lui puțin sărată, în timp de secete se scurge încet încetinel pre un șes întins și mănos, care seamănă mult cu „câmpul libertății“ dela Blaș, între drumul țării mai ridicat și între un lanț de dealuri cultivate.

Apa este bună de adăpat, udat și de scaldat.

În vremuri ploioase, umflându-se apele, se umflă și Secașul, iasă din alvia sa și inundă șesul întreg nimicind semănăturile și înorind fânațele și locurile de pășunat.

Pămîntul galben tinos, însă, ce rămâne după scurgerea apei mari, este foarte fertil și gras, ceea ce ușorează cultivarea din nou a celor devastate.

Pre acest șes al Secașului s'au făcut și unele măsuri pentru proiectata cale ferata spre turnul roșu.

Durere, acest proiect a remas din considerațiune de rassă numai dorință pie.

Înaintând cu posta pre drumul țării la vale și la deal, și eară la vale și la deal, astfel încât te mai și urești dela un timp, vedem Secașul tărîndu-se lângă comuna română Cut, din comitatul Albei-dejos, cu preste 2000 locuitori agricultori vitali, cu frumosul și estinsul dominiu al seminariului din Blaș, și estinsele sale vie, seditate numai cu struguri negri, cari dau un vin roșu foarte bun, cunoscut sub numele de „vin roșu dela Cut.“

O conducere zeloasă și cu încredere, și o spriginire părințească ar putea îndemna pre Cuteni la ridicarea unei biserice cu turn, și la susținerea unei scoale demne și corespunzătoare cutenilor.

Să facem sânti părinți ce putem face până când este timp, până când nu este târziu. Dacă ne place a primii dela popor, să ne placă să-i mai și dăm câte ceva, căci să nu uităm, că suntem mulți foarte mulți, cari primim dela popor, însă suntem puțini cari i dăm, și și mai puțini cari i putem da; eară necasurile poporului sînt numărate astăzi.

Din hotarul Cutului Secașul trece în al Rêhăului și de-acolo în al Sebeșului pe luncile cele mănoase la poalele dealurilor de mai multe sute jurgăre cultivate cu vie. Sub așa numitele vie românesci, Secașul se împreună cu Sêrata (Slatina), ce se adună de pre dealurile Daiei, Vingardului s. a.

cale, cum vedem, că a urmat altcum în timpurile mai nouă mare parte a clerului și învățătorimeii, atunci vor întâmpina din toate părțile, prin urmare și din partea cârmei și a dietei bunavoința, atunci va crește vața și nu va fi greu a mijloci cât mai curând îmbunătățirea satisfăcătoare a soartii lor, ce o dorim din tot sufletul chiar în interesul înfloririi naționalității noastre.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Orăștie, în 31 Iulie 1884. Dre Redactor! Orăștienii noștri s'au pus acum la activitate. Lucru firesc, pentru că se apropie ziua, în care se va ține Adunarea Asociațiunii Transilvaniei pentru literatură și cultura poporului român (17 August). Cu deosebire comitetul instituit pentru a pregăti cele necesare pentru oaspeți e în activitate deplină. S'au luat dispozițiunile necesare pentru încortelare trimițându-se a visul în aceasta privință la toate foile noastre române, ca publicul ce ne va onora cu prezența să fie deplin orientat din bun timp despre toate cele de lipsă. S'au trimis și un apel călduros către fruntașii din comunele cercului nostru cu invitațiunea, ca să esplice țărenilor noștri misiunea salutară a Asociațiunii și să-i indemne a participa la Adunare în număr cât se va putea de considerabil și să se înscrie ca membri.

Acest apel după cât cunoaștem noi pe fruntașii comunelor noastre, e mai mult formalitate, pentru că simțul național românesc e pre deplin desvoltat la oamenii noștri de influență și cu autoritate din comunele rurale și suntem pe deplin convinși că preoții, învățătorii și notarii noștri din indemn spontan vor face toate pentru a da Adunării dela 17 August fijoognomia solemnă și pregnantă ce i se cuvine și vor juca rolul de factori, cari și-au pus toate silințele pentru a asigura un rezultat favorabil în toate privințele.

Ve amintesc, că secul nostru frumos e deja ocupat cu alegerea și pregătirea toaletelor — o emulațiune febrilă se observă pretotindenea. Va fi de ajuns aceasta indignare — ear despre gustul și eleganța seculului nostru din Orăștie și giur — esamenul va fi în seara — de bal. — Corul și-a început probele.

De pe acum se ved semne încurajătoare, deja încep a se anunța oaspeții iluștri din depărtare și în zilele cele mai de aproape numărul oaspeților însinuați se va spori în mod considerabil.

Asociațiunea e un institut eminent cultural și de aceea nu ne îndoim, că dacă pe alte terene vederile bărbaților noștri difer în multe privințe, pe terenul cultural toți românii sunt „uniți în cugete și simțiri.”

Bintințiu, în 13 Iulie 1884. Mult onorate Domnule Redactor! Nu prind peana în mână ca să ve descriu nescari lucruri, cari cetindule onorabilii cetitori ai prețutului jurnal ce redactați, ar simți vre-o bucurie, ci din contra poate ne vor compătimi.

În lunile de vară a acestui an mai mult au fost timpul ploios, de bietul econom sta pe gânduri, că ce să se aleagă de torenții cei versați în continuu

de ploae. Aea se înseninase ceriul pe la începutul lunii lui Iulie, și câteva zile fu într'u adevăr căldură de și putea căuta oamenii de lucru cam puțin. Dară acest timp nu dură mult și se schimba temperatura atmosferei, începând în 7 Iulie seara cu o vijelie ne mai pomenită, de și părea că vântul cel furios va rumpe tot ce va sta în cale, fiindu-se cu torenții de ploae de cugetai că au sosit timpul potopului ca în zilele lui Noe, căci 3 zile și 3 nopți n'au încetat de loc ploaia până ce toate riurile și de pe toate dealurile păraiele s'au umplut eșind din alvia lor, ducând tot ce le sta în cale.

Fiind comuna noastră situată pe șesul murașului, acesta au esundat tot hotarul și o parte din comună, de nu veți alt ceva decât numai apă. Toate celea înota în apă, cucuruzele, cari de altmintrenea erau foarte frumoase și bune și promiteau un cules bun, sau nimic cu totul, de asemenea fânurile fiind parte cosite parte necosite le-au mânat apa și noroi, eară grânele fiind chiar timpul secerișului încă n'au fost scutite de potopul apei. Întru adevăr calamitatea și miseria pe la noi și-au ajuns culmea s'a, căci nu veți altceva decât oameni tristi mueri plângând, vedând că tot lucru lor decând s'au desprimăverat au fost în zadar, și toată speranța lor după multă osteneală s'au nimicit.

Un aspect de tot trist și de văerat înfățișează aceasta comună, care materialmente e ruinată, și o compătimire afla pe privitoriu când vede cum unii oameni din apă se încercau de a-și scoate clăile de grâu, alți cu vitele prinse la car chinându-se și nu puteau se ese din noroiu. Pe lângă toate acestea calamități nesuferibile, după catastrofa cel nou au mai crescut și contribuțiunea pe aceasta comună chiar îndoita, de bietul econom nu scie ce să mai facă, căci numai poate suporta sarcinile cele multe neavând din ce se plătească susținânduși abia viața de pe o zi pe alta.

Pre lângă care rămân al mult onorat Dvoastre stimătoriu.

Ioan Botean,
paroch.

Progresul nostru material.

În ferberea politică de care e cuprinsă astăzi mai toată societatea românească de pe teritoriul Ungariei de două decenii, credem a nu fi superfluă ocuparea cu cestiuni precum e și cea de față, cari sunt menite de a ridica bună starea poporului nostru.

Aceasta și din acel punct de vedere, căci ne incumbe o sântă datorință îngrijirea serioasă de soarta poporului nostru din toate părțile; totodată însă și pentru a ține cont de principiul „variațiō delectat.”

Dacă ne transpunem vederile noastre la începutul secului present și compărăm timpul de acum cu cel de atunci, fără îndoială trebuie să ajungem la convingerea că am făcut progrese și încă însemnate.

Și între aceste cel mai evident este progresul pe terenul literar.

Pe când literatura noastră la începutul secului present era încă neînsemnată, pre atunci astăzi ne putem măguli că a luat un avânt îmbucurătoriu.

Această prosperare este datorită unor bărbați însuflețiți pentru cauza națională, zeloși și activi totodată.

se ridică. Încă o generațiune și Reziul s'esesc a fost numai. Sasii au lăncedit, au imbrăncit. Ei s'nt de ceva treabă numai dacă coșul e plin și pivnița nu-i goală; eară dacă au s'erăcit nu s'buni de nimica.

Dacă te cugeti la starea și viața de mai nainte a sasilor față de cea a românilor, dacă consideri spriginul ce sasii totuși și astăzi mai au la comitat, judecătorii, ministeriu, și dacă țini în vedere, că nu s'nt nici epidemii, nici invasiuni, nu te poți de ajuns mira din ce motive elementul s'esesc scade și se topește în măsură așa mare

Eu nu afu alt motiv decât numai lipsa de vitalitate.

Elementul s'esesc eclusivist, egoist, separatist, scaldat în lapte și miere, nici în șapte sute de ani nu s'au putut aclimatiza, totuși nu are trăinicie proprie în Ardeal....

Trecând un deal ajungem mai la vale la satul Călnic (Kelling, Kelnek), odinioară comună puternică s'esesc, astăzi însă întrecută de români cu mai mult ca trei mii suflete.

În mijlocul comunei vechi se află vechia biserică luterană cu orologiu bătătoriu, încungiurată cu ziduri de peatră îndoite, înalte și coperite cu șindile, în care spațiu credincioșii păstrează bucate, slămini ș. a. În lăuntrul zidurilor ajungi prin o poartă

În cele intelectuale privind lucrul ori din care parte observăm deci o înaintare oare care.

Constatând aceasta numai spre mulțămirea noastră, vom face cu respect la p. v. întrebarea dacă socoteala ce-o vom face cu respect la p. v. material ne va aduce tot la astfel de rezultate?

Pentru a putea răspunde la aceasta mărturisim că s'ar cere un om cu multă experiență și cunoștință detaiate despre starea poporului nostru atât din trecut cât și din present.

Cu toate acestea ne vom nisui să arătăm și noi în câteva păreriile noastre, rămânând ale amplifica cei mai competenți.

Deacă vom judeca serios asupra stărei noastre materiale; dacă vom precumpăni bine toate împrejurările, vom fi necesități a recunoaște că în genere nu putem vorbi de progres pe terenul acesta.

Las că pot obveni casuri anumite, cari ne-ar desminți aserțiunea noastră dar noi nu avem să le luăm pre acestea de normă ci generalitatea.

Noi însine fără multă greutate ne putem convinge din propria ne experiență, că poporul nostru nu înaintază în privința materială.

Precând mai înainte într'un sat se afla câte 30—40 de oameni cu stare bună, pre atunci astăzi abia găsești 2—3.

Precând mai înainte din cutare curte țărănească eșiau 2—3 pluguri cu câte 4 boi, astăzi abia iese uuul cu doi viței și două vaci.

Să mai adangem la acestea și pierderea averei imobile, și vom observa mersul racului practicat de poporul nostru. Chiar ei însiși o mărturisesc aceasta când numai li se dă ocaziune de a da expresiune durerii pentru această stare de lucruri.

Împregiurarea aceasta trebuie să provoace îngrijirea serioasă a tuturor acelorora cărora le zace la inimă înaintarea poporului nostru. De oarece e constat că un popor va înainta în privința intelectuală culturală cu atâta mai bine, cu cât i-va fi mai bine asigurată poziția materială.

Și chiar experiența de toate zilele ne arată într'un mod destul de învederat, că un om cu bună stare materială este bine vedut în societatea aleasă, se bucură de oare cari onori, cari dealcum nu le-ar merita.

Ceea ce o putem dice despre indiviții singuraticiei, o putem reduce și la popoare întregi.

Vor fi poate unii cari — urmând cuvintelor sântei scripturi „căutați mai întâiu împărăția ceriului și apoi toate celelalte se vor adaoge voue” — și vor dice ce să ne mai îngrijim de lumea aceasta, să cugetăm numai la Ddeu și acela ne va înzestra cu cele trebuincioase? Da! bunul Ddeu se îngrijesc de noi în continuu, numai cât se recere ca și noi din partene să facem și să ne așteptăm să cadă mana cerească ca odinioară Iudeilor cari căutau pământul făgăduinții.

Odată ajunși la credința că poporul nostru în loc de a progresa în privința materială regresează, să vedem cari ar fi cauzele acestei stări de lucruri.

Nu este oare poporul nostru tot atât de activ ca mai înainte? Nu iubesc el tot așa de bine munca zilnică ca odinioară? La aceste întrebări vom răspunde cu inima liniscită că el întru nimic nu s'a schimbat. N'a perdut nimic din diligența de odinioară, ba putem dice că a devenit mai activ mai sirguincios căci l'au silit împregiurările. La tot cazul în punctul această vina nu cade asupra lui.

Ambele ape împreunate curg apoi sub „ripii roșii”, unde morbosul află o scaldă naturală de sare și jod foarte folositoare, până în fânațele numitei „cutina”, versându-se apoi în riul de munte Sebeș, și toate trei curgând împreună sub vechiul drum roman al Apulumului, la Oarda de jos se aruncă în Mureș.....

În stânga drumului de țeară se vede comuna sasească Gârbova (Urwegen, Szász Orbó) cu preste 60 sasi alegători dietali pe basa censului numai de pământ și de case. Românii încă cari numără deja vr'o câte-va sute de suflete s'nt în stare progresivă, și să sporesc; ei locuesc deosebit la olaltă preste apa satului, unde au biserica și scoala lor. Starea lor ar fi și mai îmbucurătoare, dacă preutul lor n'ar fi preste măsură adict stăpânilor din sat.

Locuitorii toți s'nt plugari lucrători și păstrători. Viticultura asemea ar înflori dacă n'ar esista restricțiunile s'esesci vecsătoare și în Gârbova, sperând că pre aceasta cale negreșit se va împedea înaintarea românilor, deși hotarul este de ajuns și bun.

Urmează romanticul sat românesc Cărpiniș cu casă și curte parochială rară.

În jos de el stă Reziu, odinioară sat s'esesc. Astăzi sasii din zi în zi scad și decad, precând românii mai vitali și mai mișcăcioși se sporesc și

uriașă, în care locuesc păzitoriu cu cheile singuraticelor cămare.

Însă sasii cercetază biserica cea nouă din deal.

Lângă comună pe un loc ridicat este locuința parochului cu uși de fer și încungiurată de grădini mari, de pomet, de fân, de legume și de flori. Curtea cu superedificatele este ca la cinci gazde din sat.

Pre lângă această locuință, și pe lângă o respectabilă porțiune canonică, parochul capetă încă preste 1500 fl. v. a., plată în bani din dișma (decima), prețuită în bani, la care și românii au contribuit multe mii în cursul seculilor.

Eară parochul român, un preot vrednic și zelos, dimpreună cu parochienii sei din sudorile lor proprii trebuie să se susțină pre sine, biserica și scoala lor.

Sasii simțindu-se astăzi slabi și ajunși la soarta racului, și aduc aminte, de români și i potesc la înțelegeri, la împaciuniri frățesci, pretințând, a ei să uite toate, toate cele multe din trecut.

Astfel a fost sasul totdeauna, și astfel va rămânea, până va trăi în Ardeal.

Îngâmfat și intolerant la bine, și viclean și umilit la rău; eară românul român.

(Va urma.)

Greutățile sînt enorme, dările înspăimîtătoare încît bietul, nu mai scie unde să-și vîrască capul de groaza atîtor pretensiuni ce se fac dela dînsul. Rîul cîntat îl vei afla în miserabilele...

de astăzi. Înaintea acestora nu este pardon.

Acei cari sînt puși să conducă destinele țării și-ar putea amîna datoria cu conștientitate numai atunci, cînd ar lua mai mult în considerare starea poporului, cînd s'ar nizuî să o studieze pre aceea cu mai multă serioșitate. Căci numai studiîndu-o pre aceasta vor putea să aducă îmbunătățirile necesare.

Această însă nu se face spre dauna statului și se mărește numai dările fără de a cugeta dacă se vor mai putea scoate sau ba. De aci vine că poporul îmbrîncit de sărăcie caută a-și afla mîntuire în altă țeară și este necesitat să-și părăsească dulcea sa patrie pentru neprecauțiunea unora.

Bun serviciu ar face statului nostru și acele foi maghiare, cari în loc de a arunca câte și mai câte injurii la adresa romînilor, ar atrage atențiunea celor dela dietă asupra rețelilor de astăzi bineștiind, că statul va pute să înflorească numai pînă atunci pînă cînd popoarele ce-l compun vor fi fericite. Îndată însă ce se va întempla contrariul cu o oară mai degrabă va pași cătră abisul perirei.

Relele de cari este bîntuit astăzi statul nostru le va putea schimba numai venirea unor timpuri mai favorabile. Pînă atunci noi însă să luptăm cu greutățile de acuma și să așteptăm sosirea unui om providențial, căruia să-i zacă la inimă interesul comun. Ear preoții și învețătorii noștri să lumineze pre popor cu toată ocaziunea, să-i învețe a-și împlini datoriile față de stat în tot momentul; să-i învețe a-și plăti dările fără de a mai aștepta sosirea executorului, căci aceasta este numai spre stricăciunea lor.

Dar să mai revenim însă la unele lucruri, cari asemenea contribuie la sărăcia noastră țilnică. Poporul nostru apăsât de greutăți aleargă la jidan sau la alți camătări, și împrumută bani sau cereale.

Ce face însă jidanul blăstămat? El dă o litră de cereale primăvara sub condițiunii ca să i se restituie duplu toamna. Bietul om este silit ca să nu piară de foame a o primă și sub această condițiune. Aceasta o face mai de multe ori; ear toamna pînă ce nu și-a adunat bine încă cerealele în grînar este silit să și plătească datoria.

Remânînd lipsit recurgînd din nou la jidan și tot astfel pînă ce în fine este silit să și vîndă vitele pentru a plăti la jidan, apoi pămînturile și eată-l ajuns la sapă de lemn.

Tot în asemenea mod se întemplă și la împrumuturile în bani de unde jidanul trage în casul cel mai ușor 50%.

Ar fi o datorie a inteligenței noastre, carea vine mai des în contact cu poporul nostru, să-l lumineze în casuri de aceste să împrumute dela banca noastră „Albina“ carea dă pe interese destul de moderate, și să nu-l lase în specula jidanului.

Pentru sume mai mici s'ar putea ajuta poporul nostru dacă în fie-care comună s'ar înființa câte o casă de păstrare, de unde să se poată ajuta poporul în cas de necesitate. Sînt diferite căi pe cari s'ar pute ajunge realizarea acestui scop.

Totul ce lipsese este inițiativa din partea celor competenți.

Trebuie să recunoașcem, că la noi sînt prea puțini oameni de inițiativă; unde sînt acolo apoi să și vîd rezultate în urma silinței lor.

Un monument leperitoriu ar putea să-și câștige acela, care și-ar da silința să contribuie la bunăstarea poporului nostru în direcțiunea aceasta.

Să nu-l mai lăsăm ca să-l exploateze streinii după plac; să-l eliberăm de ghiarele acestor lipitori, cari ne sug sîngele și vreau să ne estirpească.

Ceea ce contribuie după părerea noastră nu într'o măsură neînsemnată la sărăcirea poporului este și faptul că el nu scie economisa cu cele câștigate.

Pe cât am fi de nedrepti cînd i-am atribui lenea, neubirea de muncă; pe atît de drepti sîntem cînd i dicem că scie prea puțin să conserve.

Dacă poporul nostru ar fi știut păstra cele ce le-a câștigat cu multă sudoare, putem dice că astăzi ar dispune de nesce averi colosale.

Peste tot observăm că noi aici înțelegem numai bunurile materiale, averile.

În alte privințe este el destul de păstrătoriu.

Ca de exemplu aducem numai aderarea la limba și naționalitatea sa, de cari n'au putut să-l abată nici veacurile cele mai furtunoase. Cei ce mai cugetă aceasta nu pot decît să fie orbi în privința spirituală.

Și în chipul acesta vocea poporului ne chiamă de a-i ajuta.

Cred, după cum s'a mai dis în diariul acesta, ca scoala s'ar putea face mult prin introducerea unor casse de păstrare scolastice după care copii să se dedee încă de mici a fi buni economi, căci economia este fiica înțelepciunii.

Aceste dorințe și fapte espunîndu-le terminăm cu sperarea de a ne uni cu toți și a lucra pe un teren comun pentru binele și prosperarea scumpului nostru popor.

Varietăți.

* (Postal). Cu 1 August începînd se deschide oficiu postal în comuna Maros-Vécs — comitatul Mureș-Turda, care va sta în legătură cu cariola din Poleț, Ilva și Reghin.

Cercul de comunicațiune se estinde preste Idiciu Idicel, Luiier, Maros-Vécs și Orosz Idecs.

Va espeda epistole, pachete și asignațiuni postale pînă la 200 fl.

Mersul:

	dim.	la	5	oare	—	m.
Pleacă din Poleț-Ilva						
Ajunge la Maros-Vécs	"	"	10	"	—	"
Pleacă din Maros-Vécs	"	"	10	"	5	"
Ajunge la Reghin	"	"	11	"	20	"
Pleacă din Reghin	d. a.	"	2	"	—	"
Ajunge la Maros-Vécs	"	"	3	"	20	"
Pleacă din Maros-Vécs	"	"	3	"	35	"
Ajunge la Poleț-Ilva	"	"	8	"	20	"

* (Postal). În comuna Sângeorgiu Năsăndului este a se ocupa locul de magistru postal.

Cațiune 100 fl. Salariu 150 fl. paușal de cancelarie 40 fl.

Supliceie a se trimite în termin de trei săptămîni la direcțiunea postelor din Sibiu.

* (Postal). Cu 1 August a. c. începînd se deschide oficiu de poștă în Kőpecz comitatul treiscaunelor. Comunicațiune va sta în legătură cu trenul dintre Brașov și Budapesta.

Cercul de comunicațiune comuna Kőpecz.

Va espeda epistole, asignațiuni postale în monarhie pînă la 200 fl., în streinătate pînă la 75 fl.

* (Mulțămită publică). Stimatului a onim, carele prin mîna parochului gr. or. din cetate în Sibiu a binevoit a face acestei biserici o donațiune în suma de 100 fl. (o sută floreni v. a.) se aduce pe aceasta cale intimă mulțămită publică, cu adausul, că suma donată s'a transpus la cassa bisericii numite Sibiu 8/20 Iuliu 1884.

Comitetul parochial.

Iacob Bologa,
președinte.

Petru Ciora,
notariu.

* (Avis). Acei domni, cari au de cuget a cerceta adunarea „Asociațiunii Transilvane“ din anul acesta, ce se va ținea la 17 August st. n. în Orăștie și doresc a reflecta la cuartire private, sînt poftiți prin aceasta a se insinua cel mult pînă la 10 August st. n. la comitetul instituit pentru primirea oaspeților.

Pentru comitetul de primire.

Dr. A. Tincu,
președite.

Ioan Branga,
notar ad hoc.

* (Rectificare la rectificarea). În Nr. 81 al diariului ce-l redactați au apărut o rectificarea privitoare la petrecerea de vară a tinericele studioase din jurul Seliștei. În aceea rectificare dice dl. autor că dl. protopresbiter al tractului Seliștei au impus tinericele studioase din jurul Seliștei unele condițiuni, cari dînsa nu lea putut implini, aceasta este un neadevăr demn de urduțiu seui, căci aceste condițiuni s'au hotărît în comitetul reuniunii învețătorilor din tractul Seliștei, ear dl. protopresbiter Dr. Nicolau Maier ca președinte al acelei reuniuni și-au făcut numai datorița [s'a față de concludul comitetului.

Acestea comitetul și-a ținut de datorița ale aduce la cunostința On. public pentru constatarea adevărului.

Seliște, 16 Iuliu 1884.

Comitetul reuniunii învețătorilor gr. or. din tractul Seliștei.

* (Loviti de trăsnet). Un Poplăcean mergînd Joi pe drum cătră casă în ploia cea mai mare, la lovit fulgerul, și a rămas mort sermanul. Asemenea un sas din Turnișor fu lovit de fulger în pădure sub un arbore, și la moment și-a dat sufletul.

Cînd este vreme grea nu este consult se fugă omul, căci ușor i se poate întempla ca sermanului poplăcean. Nici în păduri și pe cîmp să nu se adăpostească sub arbori, învețînd din pățania Turnișoreanului.

* (Foc). Marța trecută a isbucnit un foc grozav în comuna Zizin lângă Brașov, și a mistuit

preste 60 de edificii economice. Nu se scie dacă oamenii s'au fost asigurat contra focului sau ba.

* (Luptă sub furci). În penitenciarul din Stein s'a întemplat o scenă grozav de înspăimîtătoare. Marța trecută era să se esecute sentența de moarte asupra unui june de 20 ani și căte-va luni, Ferdinand Bumgartner, cu numele, care a omorît pe inspectorul temniței din Stein. Bietul candidat la moarte s'a purtat liniscit pînă la momentul cînd era să-i lege mînile. Atunci s'au repețit ca un leu asupra slugilor călăului, s'a escat o luptă crâncenă între ei pînă ce au sărit mai multe cătane din escortă, și au legat pe bietul delincuent.

Astfel legat s'au ridicat spre ghilț. În momentul de a-i pune călăul ghilțul în gât, el l'a apucat între dinți și numai după multă osteneală i l'a putut scoate din gură și aplica la gât.

Crâncenă luptă trupească, însă mai crâncenă cea sufletească.

* (Cholera și imaginațiunea). Este necontestabil că imaginațiunea joacă un mare rol la oamenii cari se tem de cholera. D. Jules Claretie citează un esemplu ciudat, în cronica sa din diarul „Le Temps.“

Am cunoscut, dice el, în timpul mării epidemii care, cătră anul 1865, bîntuia Parisul, un biet tiner, care de frica cholerei bea tot felul de alcooluri și era să aibă o imflamațiune de mațe. În fie-care dimineață consulta statistica oficială a morților (era funcționar la primărie) și în fiecare seară se ducea să se culce în unul din arondismentele Parisului, unde muriau mai puțini oameni de cholera.

Nenorocitul ducea astfel o viață de plîns; nu mîncă, nu dormea și visa un spectru verde care nenea să-l tragă de picioare.

În cele din urmă unul din amicii lui, atunci intern la unul din spitalele din Paris, îi dice:

— Vrei să te vindeci de boala fricei? Vino cu mine.

Insoțirăm pe intern pînă la spitalul lui unde ne arată într'o curte bolnavii convalescenți, cari se jucau sărînd unul preste altul.

Dăpă ce ni-a arătă ne zise:

— Nu este așa că au aerul foarte vesel?

— Da!

— Ei bine, toți acestia au fost bolnavi de cholera!

— Ce spui?

— Da, bolnavi de cholera, cari acum s'au tîmăduit. I-am îngrigit eu. După cum vedei, sînt foarte bine!

În adevăr acesti cholericici aveau aerul atît de vesel, încît bietul tîner începu să nui mai fie frică.

Chiar în aceea seară se culcă în patul lui. A doua zi, nu se mai preocupă cătuși de puțin de numărul morților de cholera și de atunci, cînd i se vorbește de cholera asiatică sau sporadica, răspunde cu cea mai mare nepăsare:

— Da, sciu foarte bine! Aceasta este o boală ciudate care se sfîrșese în totdeauna prin jocurile cele mai vesle!

După vesele se poate vedea, în asemeni împregiurări trebuie a îngrijii nu numai fizicul ci și moralul. Eacă pentru ce mulți medici recomandă distracțiunile și tot ce poate să impedece spiritul de a nu fi afectat și de a nu avea aceeași idee.

Mai întăiu de toate trebuie a depărta tristetea: și mijlocul cel mai bun nu este de a ceta, cum fac unii, pagine întregi de prescripțiuni, profilactice, măsuri preventive, etc.

„Adevărul.“

* Rectificare din partea redacțiunii. În Nr. trecut față 331. coloana a II. alinea a 9. în loc de: Domnul protopop „Ioan Drec“ se se dică: Domnul prot. Ioan Droc.

Adresa domnului „Gr. Sima al lui Ioan“, este în Cărpiniș, per Abrudbánya.

Posta Redacțiunii.

Domnului Simeon Dragomir, notariu cercul Gura-Sadului. Recercarea dvoastră s'a predat oficiului competent spre dispunerea celor necesarie. De publicat pe lângă toată bunăvoința nu se poate publica.

(Mijloc de cură.) Tuturor căți sufer de epilepsie, convulsione sgarciuri și de nervi le putem recomanda un metod renumit în lumea întreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinale, așa dicînd minunatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fie-care bolnav să se adreseze cu deplină încredere în susnumitul și mulți și vor dobîndi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reavé. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afla locuință liniștită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din isvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sînt relativ foarte efline Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat a boalei. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai după ce se vor vedea rezultatele curei.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 31 Iuliu n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.20	122.—
Renta de aur ung. de 4%	92.15	92.10
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.80
Galbin	5.78	5.75
Napoleon	9.66 1/2	9.65
London (pe polița de trei luni)	121.60	121.60

Nr. 228

[789] 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la scoalele din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Orestiei se scrie concurs cu termin până la 20 August a. c.

1. Vinerea, cu salariu anual 300 fl. v. a., cuartir și lemne de foc
2. Romos, cu salariu anual de 300 fl. v. a., și lemne de foc.
3. Vaideiu, salariu anual 220 fl. v. a. cuartir și lemne de foc.
4. Romoșel, salariu anual 200 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.
5. Orăscioara de jos, salariu anual 200 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.
6. Acmar, salariu anual 200 fl. v. a. și lemne de foc.
7. Simeria, salariu anul 200 fl. v. a. cuartir și lemne de foc.
8. Bințințiu, salariu anual 150 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.
9. Petreni, salariu anual 150 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.
10. Gelmar, salariu anual de 100 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.
11. Turdaș, salariu anual 100 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.

Concurenții au a-și așterne cere-urile lor instruite în sensul legilor din vigoare la oficiul protopresbiterat al Orestiei în termenul sus scris.

Orăstie 15 Iulie 1884.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Orestiei.

Nicolau Popoviciu,
protopresbiter.**CONCURS**

Pentru întregirea a două posturi de învățători la scoala capitală gr. or. din Reșinari se scrie concurs cu termin până la 15 August st. v. a. c.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt următoarele:

1. Salariu anual de câte 350 fl. v. a. în rate lunare anticipative.
2. Relut pentru cuartir și lemne 60 fl. v. a. anuali.
3. Concurențele, care va dovedi calificațiunea de a pute propune sistematic cântările corale la elevii scoalei va primi deosebit de salariu o remunerațiune de 100 fl. v. a.

Cei ce doresc a concura la postul acesta vor avea a se presenta până la ziua alegerii aici în Reșinari și a cânta într-o Duminică la o biserică, și într'alta la cealaltă biserică, spre a proba dexteritatea în tipic și cântările bisericesti.

Petițiunile concursuale instruite după prescripțiile legilor vigente sunt a se așterne până la termenul sus indicat comitetului parochial gr. or. din Reșinari.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterat. [787] 2-3

Reșinari în 8 Iuliu 1884.

Coman Hambașian, Ioan Droc,
președinte. notar.

*) În Nr. 83 s'a pus din eroare numai un post de învățătoriu.

CONCURS.

Devenind vacante posturile de învățători dela scoala capitală ort. orientală din Veneția inferioară prin demisionare, se scrie concurs pentru întregirea acestor posturi cu termin până în 31/19 August 1884, în care ziua va fi alegerea.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt:

- a) Pentru învățătoriu primariu și diriginte salariu 300 fl.
- b) pentru învățătoriu al doilea 200 fl.
- c) lemne focali pentru ambii învățători 24. m.

d) cuartir liber în edificiul scoalei.

Doritorii de a ocupa vre-unul din acestea posturi, au a produce atestatul de calificațiune conform §-ului 13 din „Statutul Org.” precum și atestatul despre conduita lor până de prezente.

La ocuparea postului prim abiturienții vor fi preferiți întrunind și celelalte condițiuni. [777] 2-3

Eforia scolară.

Veneția inferioară în 19 Iunie st. v. 1884.

Georgiu Comanicu,
v. președinte eforiale.

Nr. 238.

[772] 2-3

CONCURS.

Spre întregirea postului de învățătoriu la scoala română gr. or. din Lisnău se scrie concurs cu terminul până la 10 August st. v.

Cu acest post este împreunat un venit de 130 fl., v. a. și anume:

1. Dela popor 11 gălete și 2 ferdele de bucate, ear din fundațiunea scoalei 11 gălete la olaltă 22½ gălete computeate cu 4 fl., dau 86 fl.
2. Didactru dela scolari 10 fl.
3. Lemne în voloare de 12 fl.
4. Din venitul stolar 1/3 12 fl.
5. Cuartirul computat în 10 fl.

Doritorii de a ocupa aceasta stațiune, trebuie să cunoască limba maghiară, și să-și aștearnă subscribului petițiunile lor instruite conform legilor în vigoare.

Brașov, în 23 Iunie 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiterat gr. or. în tractul al II. lea al Brașovului.

Ioan Petric,
protopresbiter.**CONCURS.**

Deoarece la întâia alegere nu s'a arătat competente din destul calificat, prin aceasta se scrie concurs pentru deplinirea postului învățătoresc la scoala gr. or. rom. de fete din Timișoara în suburbiul Fabric, pe lângă următoarele emolumente anuali: 1. Salariu 320 fl., 2. Cortel liber în edificiul scoalei; 3. 10 fl., paușal de scris și 12 metrii de lemne, din cari se va încălzi și scoala; și dacă aleasa învățătoarea va areta sporiu bun, atunci tot la al 5-lea an i se mărește salariul cu 50 fl., până la suma de 500 fl.

Recurențele pentru acest post au să-și subțearnă recursele sale adreseate comitetului parochial — la inspectorul de scoale concernint Iosif Gradinariu în Seceani, p. u. Vinga până în 1-lea August 1884 st. v., eară alegerea se va face în 6 August st. v. a. c.

Dela recurențe se recere atestat cumcă sunt născute române gr. or. 2. atestat despre conduita de până acuma. 3. Testimoniu despre absolvarea preparandiei confesionale române. 4. Testimoni despre depunerea esamenului de calificațiune și a limbei maghiare, ear dacă au fost deja învățătoare — și despre sporiul reportat la stațiunea unde au funcționat dintre care cele ce pe lângă limba maicei și cea maghiară vor mai vorbi bine și limba germană și vor să propune și lucru de mână fămeesc, vor fi preferite, având despre aceasta a arăta până la alegere probe înaintea acestui comitet parochial.

Timișoara, în 18 Iunie 1884 st. v. [774] 2-3

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine Iosif Gradinariu, inspector de scoale.

Nr. 462.

[766] 3-3

CONCURS

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci, devenite vacante la scoalele populari-confesionali în comunele mai jos însemnate, se scrie concurs cu terminul până la 15 August st. v.

1. În parochia Mureș Cuiesd cu salariu anual de 200 fl., în 4 rate egali, solvind anticipando, cuartir în edificiul scoalei și lemnele trebuincioase de încălzit; —

2. În parochia Luieriu cu salariu anual în bani 100 fl., solvind în 4 rate anuali, folosirea cimiteriului din sus, a grădinei scolari și a 1 juger pământ de pășunat prețuite în 50 fl. și cuartir în edificiul scoalei;

3. În parochia Idicel a) la scoala I. (din sat) cu salariu anual de 150 fl. solvind în 4 rate anuali, cuartir în edificiul scoalei și doi stângini de lemne pe picioare, b) la scoala a II. (din Idicel pădure) cu salariu anual de 150 fl. cuartir în edificiul scoalei și 2 stângini de lemne pe picioare.

4. În parochia Jabenița cu salariu anual de 150 fl. solvind în 4 rate anuali și cuartir în edificiul scoalei.

5. În filia Poleți cu salariu anual 100 fl. în 4 rate anuali, 10 ferdele cucuruz sfărmit (à 16 cupe), lemnele trebuincioase de focărit și cuartir în edificiul scoalei.

6. În parochia Meșterhaza cu salariu anual de 200 fl. solvind în 4 rate anuali, lemnele trebuincioase și cuartir în edificiul scoalei. — Salariile acestea se plătesc din repartițiune pe singuraticii capi de familii.

7. În parochia G. Hodac cu salariu anual de 200 fl. solvind în 4 rate egale din fondul scoalei. Învățătoriu va pute ocupa în mod provisoric și postul cantoral — care-i aduce la 50 fl. v. a. pe an.

Petenții vor avé a și substerne suplicile concursuale instruite în sensul legilor vigente și documentându-se și acea, că posed esamenul din limba maghiară — la subscribul în Idicel, posta ultimă Reghinul săsesc.

În suplicile concursuale va fi a se aminti și împregiurarea: dacă respectivul a mai concurat la vre-un post învățătoresc și în care tract protopresbiterat?

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Reghinului.

Idicel 1 Iuliu 1884.

În conțelegere cu respectivele comitete parochiale:

Galaction Șagău,
protopresbiter.**Cursul scolastic pentru moșit.**

În urma esmisului înaltului ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică din a. c. Nr. 3255, prin aceasta se face cunoscut: că în semestrul de iarnă se deschide un curs gratuit de învățământ de cinci luni la institutul reg. ung. de moșit în Sibiu în 1 Octomvre c. n. 1884. Primirea la acest curs va avé loc dela 1-8 Octomvre în localitatea scoalei din Strada morei (Mühlgasse) Nr. 25 pe lângă producerea atestatului de botez și de moralitate. [758] 2-5

Sibiu, 1 Iuliu 1884 st. n.

Direcțiunea.

Demn de atențiune!

EPILEPSIE
CONVULSIUNI (sgârciuri)
ȘI
BOLNAVI DE NERVI.

Află ajutoriu sigur prin metoda mea. Onorariu numai după ce se vor vedé rezultatele. Tractament prin epistole, sute de indiviși vindecați.

Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitele succese din partea societății științifice franceze distins cu medalia cea mare de aur clasa I-mă,

[646] 6. Place du Trône, Paris. 37

Perseci din Italia,

de soiul cel mai fin,

culesă proaspete de pe pom în

toată ziua fl. 2.90

ditto Perseci de pe instaură

ionică Corfu cu fl. 3.50

pentru o corfă de 5 kilo și fără porto, libere

de vamă la [759] 9-12

N. Salvari—Triest.

Dela sfârșitul lui Iulie începând se află și struguri frumoși și proaspeți cu 2 fl.

Esaminați și păstrați ce e bun.

Preparate în mii de feluri dovedite și probate prin documente dela autorități medicale și folosite cu bun succes de mulți privați:

Sucul de mușchiu al Drului Miller are un efect neașteptat la tuse, răgușală, durere de gât, la flegmă, la tuberculoasă, peste tot la toate atacurile organelor de respirațiune. În borcane pentru copii și oameni mari. Prețul pentru un borcan 80 cr.

Balsamul preservativ al Drului Miller contra convulsiunilor. Acest balsam se recomandă pentru durerile și convulsiunile de stomach, pentru catar de stomach, ruptură, diaree și umflătură; la colică succesul este aproape momentan. Mai departe se recomandă după toate morburile, cari au durat mai mult, pentru că promovează în mod esențial mistuirea. Acest excelent remediu se nu lipsească din nici o casă țărănească. Prețul pentru 1/2 Flacon 1 fl. 50 cr., pentru 1/2 Flacon 80 cr.

Venus-Cream al Drului Miller neîntrecut în efectul său la petele, ce es vara pe pele, la înroșire, peste tot la ori-ce necurățire a feței. Succesul e sigur după o întrebuințare regulată. Prețul unui borcan elegant de lemn 2 fl.

Cream-Vaselin aurii al Drului Miller, mediu cel mai excelent de a-și face în scurt timp mâinile albe, delicate și moi. Și pentru colorarea feței încă e de recomandat. În borcane de sticlă à 80 cr.

Balsamul Drului Miller pentru ochi de găină, un remediu foarte bun pentru ochi de găină, negeli, degerături și îngroșeri de piele. Prețul unei sticlețe cuprinse într-o cutie împreună cu espunerea modului de întrebuințare și un penel 60 cr.

În Sibiu se pot căpăta numai la F. A. Reissenberger; în Arad la Tonnes & Comp.; în Buda-Pesta la L. Edeskuty; în București la F. Brus, farmacist; în Viena la Filip Neustein, farmacist; se mai poate căpăta afară de aceea în toate farmaciile și băcăniile mai mari din Ungaria și Transilvania, precum și la depositul central de expedițiune, J. de Miller, farmacist, Brașov. (Transilvania).

[706] 16-17

Infallibil.

Retrimitem banii primiți tuturor celor, cari nu va avé efect

„Roborantium“

(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpătina goală (pleșugie) la căderea părului, formarea petelor și la încărunțire.

După întrebuințare mai deasă garântăm succesul. Expediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn.

„Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbiciunea memoriei și la durere de cap.

Deposit principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcănia F. A. Reissenberger. București: R. Schmettau, farmacist de curte, Buda-pesta: Neruda Nándor, Hatvanergasse 10. Caransebeș: M. Vlad, farmacist. Lugoj: L. Vártes, farmacist. Timișoara: Stefan Tárcaș, farmacist. Verșeș: Sebastian Strach, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alifii orientale pentru frumusețe și pentru frumusețe și albe la trup, depărtează petele de piele și de vârsat. — Prețul 85 cr. [713] 17

„Bouquet du Serail de Grolich“

parfum de basmau pentru dame elegante. Dintre toate parfumurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebuința și ca presente. Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.